

Dr. Ing. František Simančík

narodil sa v roku 1962 v Zlatých Moravciach. Vyrastal v arboréte v Mlyňanoch, kde jeho otec pôsobil ako vedecký pracovník SAV. Stredoškolské vzdelanie získal na Gymnáziu v Liptovskom Hrádku, ktoré ukončil v roku 1981 maturitou so špecializáciou na programovanie a obsluhu počítačových strojov. V tom istom roku začal študovať na Strojníckej fakulte SVŠT, dnes STU v Bratislave, ktorú ukončil s Cenou ministra školstva v roku 1986. Odvtedy pôsobí na Ústave materiálov a mechaniky strojov SAV, ktorý aj v rokoch 2004-2012 viedol ako jeho riaditeľ. V súčasnosti je členom Predsedníctva SAV, pričom na materskom ústave stále zastáva funkciu manažéra pre vedu a výskum a vedúceho divízie výskumu nových materiálov a technológií.

Počas zamestnania v SAV absolvoval trojročné doktorandské štúdium na Technickej univerzite vo Viedni, ktoré ukončil v roku 1993 obhájením dizertačnej práce. V roku 1993 pôsobil 6 mesiacov aj ako stážista v rakúskej firme MEPURA GmbH, kde sa inšpiroval možnosťami hliníkovej peny, ktorú neskôr už v SAV rozvinul do úspešných originálnych sériových aplikácií, napr. v ochranných prvkoch automobilov Ferrari a Audi, vlakov Siemens alebo v nových typoch veľkoplošných radiátorov určených na efektívne využitie dostupných zdrojov energie na vykurovanie a klimatizáciu budov.

Okrem toho sa podieľal na zavedení nových technológií lisovania práškových zmesí v spoločnosti SAPA Profily a.s. Žiar nad Hronom, technológie tlakovej infiltrácie grafitových kontaktov meďou v spoločnosti Elektrokarbon Topolčany alebo technológie výroby penového hliníka v zahraničných spoločnostiach Alulight GmbH, Neuman Alufoam GmbH, resp. Gleich GmbH.

Ako hlavný koordinátor viedol množstvo výskumných projektov, vrátane 2 projektov rámcových programov EÚ, projektu ESA, MNT Eranet, 2 štátnych objednávok, 5 projektov APVV, z ktorých viaceré skončili ako success stories v danom programe. V úlohe koordinátora pôsobil aj v 5 projektoch zo štrukturálnych fondov EÚ, výsledkom ktorých je Centrum excelentnosti pre výskum kompozitov pre strojársku, stavebnú a medicínsku aplikáciu v Bratislave (CEKOMAT) a Inovačné centrum pre ľahké kovy a kompozity (Inoval) v Žiari nad Hronom, ktoré vedie.

Vychoval 8 doktorandov, z ktorých všetci ostali aktívne pracovať vo výskume, je spoluautorom viac ako 300 publikácií a 30 patentov. Jeho vedecká práca má viac ako 400 zahraničných citácií, a viacero ocenení vrátane prestížneho ocenenia Krištáľové krídlo v kategórii medicína a veda v roku 2011.